

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnej **M.**, bývajúcej v Ž., **o vymoženie 164,- eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4 Er 191/2011, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. augusta 2013 sp. zn. 4 CoE 135/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

P povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník uznesením zo 14. mája 2012, č.k. 4 Er 191/2011-11, zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora JUDr. R., Exekútorový úrad so sídlom Z., v exekučnom konaní vo vyššie uvedenej veci, ktorá je vedená exekučným súdom na základe rozsudku rozhodcovského súdu bližšie špecifikovanom v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Rozhodol tak s poukazom na § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). Podľa súdu bola v danom prípade uzatvorená zmluva o úvere, ktorú bolo treba považovať za

spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá bola v tejto zmluve dojednaná, spôsobila nezlučiteľnosť výkonu práv oprávneného s normami na ochranu spotrebiteľa a s dobrými mravmi. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná, pretože spôsobila hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Takáto neprijateľná rozhodcovská doložka by spôsobila, že spotrebiteľovi by bola odopretá ochrana podľa noriem na ochranu spotrebiteľa, preto bolo potrebné zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedenej exekučnej veci. Toto rozhodnutie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 28. augusta 2013 sp. zn. 4 CoE 135/2013, napadnuté uznesenie potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol. V odôvodnení sa stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie, považujúc ho za vecne správne, potvrdil v zmysle § 219 O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (nekalú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, preto je rozhodcovský rozsudok právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky a nie je spôsobilým exekučným titulom. Návrh na prerušenie konania odvolací súd zamietol z dôvodu, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre takýto postup.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v časti, v ktorej bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§237 písm. e/ O.s.p.), súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní došlo k inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Pre prípad, že v konaní vystupoval vedľajší účastník, dovolateľka namietala aj vadu podľa § 237 písm. b/ O.s.p., a žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109

ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovoľateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 4 ECdo 59/2014, 4 CoE 32/2014, 4 ECdo 9/2014, 4 CoE 4/2014, 4 ECdo 67/2014, 4 CoE 22/2014, 4 ECdo 110/2014, 4 CoE 32/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 6 ECdo 59/2014, 6 CoE 102/2014, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

V súvislosti s namietanou vadou podľa ustanovenia § 237 písm. b/ O. s. p. dovolací súd dopĺňa, že námietka oprávnenej nie je dôvodná. Predmetné ustanovenie sa totiž zaoberá otázkou právnej subjektivity účastníkov konania (§ 19 O.s.p. v súvislosti s § 7 a § 18 a nasl. Občianskeho zákonníka) a ich existencie, resp. neexistencie v právnom zmysle slova (pozri aj uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 15/2011, 5 Cdo 441/2014 alebo 7 Cdo 21/2010) a nie prípustnosťou vedľajšieho účasti. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník ako občianske združenie je právnickou osobou (§ 18 ods.2 písm. a/ Občianskeho zákonníka) zapísanou v príslušnom registri, má spôsobilosť na práva a povinnosti (§ 18 ods.1 OZ) a tým pádom aj procesnoprávnu spôsobilosť (§ 19 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., keď konanie bolo zastavené a účastníci si náhradu trov odvolacieho konania ani neuplatňovali.

Úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov nepriznal, pretože jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli a táto si ich ani neuplatňovala.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2016

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová